

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2011 roku

Naczelny Sąd Administracyjny w składzie:

Przewodniczący: sędzia NSA Włodzimierz Ryms
                          {   sędzia NSA Jacek Chlebny /spr./
                          {   sędzia del. NSA Roman Ciągiewicz

Protokolant   Mariusz Szufnara

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2011 roku
na rozprawie w Izbie Ogólnoadministracyjnej
sprawy ze skargi kasacyjnej [redacted]
od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie
z dnia 5 sierpnia 2010 r. sygn. akt V SA/Wa 934/10
w sprawie ze skargi [redacted]
na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie
z dnia 27 stycznia 2010 r. nr KOA/2917/Op/09
w przedmiocie odmowy przyznania pomocy w ramach programu integracyjnego dla
cudzoziemców

1. uchyla zaskarżony wyrok;
2. uchyla zaskarżoną decyzję oraz utrzymaną nią w mocy decyzję Starosty Piaseczyńskiego z dnia 21 października 2009 r.;
3. zasądza od Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie na rzecz [redacted] kwotę 240 (słownie: dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Mariusz Szufnara

starszy sekretarz sądowy

UZASADNIENIE

1. Zaskarżonym wyrokiem Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę [REDAKTOWANO] na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie z 27 stycznia 2010 r. w przedmiocie odmowy przyznania pomocy w ramach programu integracyjnego dla cudzoziemców.

Wyrok ten został wydany w następującym stanie faktycznym i prawnym sprawy.

2. Starosta Piaseczyński decyzją z 21 października 2009 r., działając na podstawie art. 95 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2008 r. Nr 115, poz. 728 ze zm.), w wyniku rozpoznania wniosku [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] obywatela Federacji Rosyjskiej, narodowości czeczeńskiej, odmówił udzielenia wnioskodawcy, jego żonie [REDAKTOWANO] oraz ich małoletnim dzieciom [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO] pomocy finansowej w ramach indywidualnego programu integracji cudzoziemców, będących uchodźcami oraz osobami objętymi ochroną uzupełniającą. Organ administracji wyjaśnił, że wnioskodawca, korzystając z rodziną z ochrony uzupełniającej na podstawie decyzji Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców z 7 stycznia 2009 r., nie spełnia warunków do udzielenia mu żądanej pomocy, albowiem z informacji uzyskanych z Krajowego Rejestru Karnego wynika, iż został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Cieszynie z 27 sierpnia 2008 r. za przestępstwo z art. 264 § 2 k.k. (nielegalne przekroczenie granicy państwowej przy użyciu przemocy, groźby lub podstępnie albo we współdziałaniu z innymi osobami).

3. W odwołaniu od powyższej decyzji skarżący wskazał, że mieszkając w Katowicach, był wraz z rodziną objęty indywidualnym programem integracyjnym i popełnione przez niego przestępstwo nielegalnego przekroczenia granicy nie stanowiło przeszkody do otrzymywania niezbędnych świadczeń pomocowych. Odwołujący się wyjaśnił również, że większość osób otrzymujących świadczenia w ramach integracyjnego programu pomocowego również nielegalnie przekroczyła granicę, lecz mimo to pomoc jest im udzielana.

4. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie decyzją z 27 stycznia 2010 r. utrzymało w mocy decyzję Starosty Piaseczyńskiego. Organ odwoławczy

wskazał, że z załączonej do akt informacji z Krajowego Rejestru Karnego wynika, iż cudzoziemiec został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo określone w art. 264 § 2 k.k. Przestępstwo to może być dokonane jedynie z winy umyślnej. W tej sytuacji organ I instancji nie miał podstaw do wydania innej decyzji niż decyzja odmowna, skoro przesłanką odmowy udzielania pomocy jest fakt skazania cudzoziemca prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo popełnione umyślnie (art. 95 ust. 4 pkt 2 ustawy o pomocy społecznej).

5. Oddalając skargę [REDAKTOWANE] na powyższą decyzję, Wojewódzki Sąd Administracyjny stwierdził, że organy obu instancji trafnie uznały, iż okoliczność skazania wnioskodawcy za przestępstwo popełnione umyślnie jest samodzielną podstawą odmowy przyznania pomocy finansowej i wyczerpuje dyspozycję przepisu art. 95 ust. 4 pkt 2 ustawy o pomocy społecznej.

Odnosząc się do zarzutu nieuwzględnienia faktu, że zarzucane cudzoziemcowi przestępstwo zostało popełnione przed przystąpieniem do programu integracyjnego, Sąd I instancji stwierdził, iż z treści art. 95 ust. 4 pkt 2 ustawy o pomocy społecznej jednoznacznie wynika, że podstawą odmowy jest sam fakt skazania cudzoziemca prawomocnym wyrokiem sądu, bez względu na to, kiedy zostało ono popełnione. Błędne jest założenie przyjęte przez skarżącego oraz uczestnika postępowania - Stowarzyszenie Interwencji Prawnej, zgodnie z którym przepisy dotyczące odmowy udzielenia świadczenia dotyczą tylko i wyłącznie okresu otrzymywania pomocy integracyjnej. Według Sądu, zastosowany w sprawie przepis nie pozostaje w związku z art. 95 ust. 1 pkt 5 ustawy o pomocy społecznej, ponieważ odnosi się on do wstrzymania pomocy dla cudzoziemca w przypadku wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego i jeżeli cudzoziemiec zostanie skazany podstawą do odmowy udzielania mu pomocy stanowić będzie nie tyle art. 95 ust. 4 pkt 2 ustawy o pomocy społecznej, co art. 95 ust. 3 tejże ustawy.

6. Na powyższy wyrok skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego złożył [REDAKTOWANE], wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Zaskarżonemu wyrokowi, na podstawie art. 174 pkt 1 p.p.s.a., skarżący zarzucił naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię art. 95 ust. 4 pkt 2 ustawy o pomocy społecznej. W uzasadnieniu skargi kasacyjnej skarżący wskazał, że Sąd I instancji błędnie zinterpretował treść ww. przepisu, nie rozważając jaki wpływ na jego rozumienie wywierają przepisy art. 91 ust. 1 i ust. 11 oraz art. 95 ust. 1

